

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף רל"ו ע"א

פרשת ויחי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רל"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וַיַּחְשִׁיבוּ לְאַתְגַּבְרָא בְּמַלְכוּתָא, וְלֹא יִשְׁתְּאַרוּן בֵּיהּ. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב פִּחְזוּ כַּמִּים אֶל תּוֹתֵר, מֵאֵי טַעְמָא לֹא יִשְׁתְּאַרוּן בֵּיהּ, וְאַפִּילוּ בְּסִטְרָא חַד דְּעֵלְמָא, בְּגִין כִּי עָלִית מִשְׁכְּבֵי אָבִיהּ. דְּזַמִּינִין לְאַעְלָא וּלְאַגְחָא קִרְבִּין בְּגוּ אֶרְעָא קַדִּישָׁא, מִשְׁכְּבֵי אָבִיהּ דִּיִּיקָא, זֹו יְרוּשָׁלַם.

תרגום לעברית

וַיִּתֵּר עֲזֵי - לְזַמֵּן שְׁמֵלָה הַמְּשִׁיחַ יתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם, הֵם יֵצְאוּ וַיַּעֲרֹכוּ קִרְבוֹת בְּעוֹלָם וַיִּנְצְחוּ, וַיִּתְחַזְּקוּ עַל הָעַמִּים, וּבְנֵי הָעוֹלָם יִפְחָדוּ מֵהֶם וַיִּרְתְּתוּ לִפְנֵיהֶם וַיַּחְשְׁבוּ לְהַתְגַּבֵּר בְּמַלְכוּת, וְלֹא יִשְׁאַרוּ בָהּ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב פִּחְזוּ כַּמִּים אֶל תּוֹתֵר. מָה הַטַּעַם שֶׁלֹּא יִשְׁאַרוּ בָהּ וְאַפִּילוּ בְּצַד אֶחָד שֶׁל הָעוֹלָם? מִשּׁוּם כִּי עָלִית מִשְׁכְּבֵי אָבִיהּ, שְׁעִתִּידִים לְהַכְנִס וּלְעַרְךָ קִרְבוֹת בְּתוֹךְ הָאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, מִשְׁכְּבֵי אָבִיהּ דִּיקָא, זֹו יְרוּשָׁלַם.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, בְּאַרְבַּע סְטְרֵי עֵלְמָא, אֶתְבְּדְרוּ בְּנֵי רְאוּבֵן בְּגִלּוּתָא, לְקַבְּלִיהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל, דְּאַתְגַּלוּ בְּגִלּוּתָא אַרְבַּע זְמַנִּין בְּאַרְבַּע סְטְרֵי עֵלְמָא. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, כָּחִי חַד, וְרֵאשִׁית אוֹנֵי תִרֵי, יִתֵּר שְׁאֵת תִּלְת, וַיִּתֵּר עֲזֵי אַרְבַּעָה. כְּגִוּוֹנָא דָּא זְמַיְנִין אֵינּוּן לְאַגְחָא קִרְבָּא

בְּאַרְבַּע סִטְרֵי עֲלָמָא, וְלִמְשָׁלֵט בְּקִרְבֵּיהוּ עַל כָּלָא, וַיִּנְצָחוֹן עַמְמִין סְגִיאִין, וַיִּשְׁלֹטוּן עֲלֵיהוּ:

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, לְאַרְבַּעַת צִדֵּי הָעוֹלָם הִתְפָּזְרוּ בְּנֵי רְאוּבֵן בְּגִלוֹת, כְּנָגֵד כָּל יִשְׂרָאֵל שָׁגְלוּ לְגִלוֹת אַרְבַּע פְּעָמִים בְּאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב כַּחֲזִי - אֶחָד, וְרֵאשִׁית אוֹנֵי - שְׁנַיִם, יֵתֵר שְׂאֵת - שְׁלֹשָׁה, וְיֵתֵר עֹז - אַרְבָּעָה. כְּמוֹ כֵּן עֲתִידִים הֵם לַעְרוֹךְ קֶרֶב בְּאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם וְלִשְׁלֹט בְּקִרְבָּם עַל הַכֹּל, וַיִּנְצָחוּ עַמִּים רַבִּים וַיִּשְׁלְטוּ עֲלֵיהֶם.

טקסט הזוהר

פָּחַז כַּמִּים אֶל תּוֹתֵר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ, הֲכָא אֲתֵרְמִיז עַל הִרְהוּרָא קְדָמָא דְהָוָה לִיָּה לִיעֶקֶב. בְּהָאֵי טַפָּה קְדָמָא בְּרַחֵל, דְּאֵלְמָלָא הִרְהוּרָא דְהָיָא טַפָּה הָוָה בְּאַתְרָהּ, אֲשֶׁתָּאֵר רְאוּבֵן בְּכָלָא. אֲבָל פָּחַז כַּמִּים אֶל תּוֹתֵר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ, עָלִיתָ, בְּהִרְהוּרָא אַחֲרָא, אֲזַ חֲלָלְתָּ וְגו'.

תרגום לעברית

פָּחַז כַּמִּים אֶל תּוֹתֵר כִּי עָלִיתָ עַל מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ. כָּאֵן נִרְמַז עַל הִרְהוּרָא רֵאשׁוֹן שְׁהָיָה לִיעֶקֶב בְּטַפָּה הִרְאשׁוֹנָה בְּרַחֵל, שְׁאֵלְמָלָא הִרְהוּרָא שֶׁל אוֹתָהּ טַפָּה הָיָה בְּמִקוּמָהּ, נִשְׁאָר הָיָה רְאוּבֵן בְּכָל, אֲבָל פָּחַז כַּמִּים אֶל תּוֹתֵר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ. עָלִיתָ - בְּהִרְהוּרָא אַחֵר, אֲזַ חֲלָלְתָּ וְגו'.

טקסט הזוהר

דְּבַר אַחֵר, פָּחַז כַּמִּים אֶל תּוֹתֵר, דְּהָא כִּד יִגְחוֹן קֶרְבָּא בְּנֵי רְאוּבֵן בְּעֲלָמָא, וַיִּנְצָחוֹן עַמְמִין סְגִיאִין, לָא יִשְׁתַּאֲרוּן בְּמַלְכוּתָא, מֵאֵי טַעְמָא, כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי, דְּזַמִּינִין לְאַגָּחָא קֶרְבָּא בְּאַרְעָא קוֹדִישָׁא דִּיִּיקָא, דְּכִתִּיב כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ (ס' א דא ירושלים. משכבי), מִשְׁכָּב מִבְּעֵי לִיָּה. אֵלָא, אָבִיךָ דָּא יִשְׂרָאֵל סְבָא, מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ וְלָא מִשְׁכָּב, בְּגִין דְּהָא

בתרי זמני אתבני ירושלם, ותליתא לזמנא דמלכא משיחא. ועל דא משכבי אביה. והכא אתגלייא ברכה, ומאי דהוה בההוא זמנא, ומאי דהוה כד עאלו ישראל לארעא, ומה דיהא בזמנא דמלכא משיחא בעובדא דראובן:

תרגום לעברית

דבר אחר פחו כמים אל תותר - שהרי כאשר יערכו קרב בני ראובן בעולם וינצחו עמים רבים, לא ישארו במלכות, מה הטעם? כי עלית משכבי אביה, שעתידי לפרוץ קרב בארץ הקדושה דוקא, שכתוב כי עלית משכבי אביה, [זו ירושלים, משכבי,] משכב היה צריך לכתוב! אלא אביה, זה ישראל הזקן. משכבי אביה ולא משכב, משום שהרי פעמים נבנתה ירושלים, ופעם שלישית לזמנו של מלך המשיח, ולכן משכבי אביה. וכאן התגלתה ברכה, ומה שהיה באותו זמן, ומה שהיה כשנכנסו ישראל לארץ, ומה שהיה בזמן מלך המשיח במעשה ראובן.

טקסט הזהיר

שמעון ולוי אחים, אמר רבי יצחק, הכא אחיד לון בסטרא שמאלא דשכינתא. דחמא עובדין דדינא קשיא, דלא זכיל עלמא למסבל. אמר רבי יוסי, ברכתא דלהון אן היא. אמר רבי יצחק, שמעון לא אתחזי להאי, דחמא ליה כמה עובדין בישין. ולוי דאתי מסטרא דדינא קשיא, וברכתא לא תליא ביה. ואפילו כד אתא משה, לא תלי ברכתיה ביה. דכתיב, (דברים לג) ברוך ה' חילו ופועל ידיו תרצה, בקודשא בריך הוא תליא.

תרגום לעברית

שמעון ולוי אחים. אמר רבי יצחק, כאן אחד אותם בצד שמאל של השכינה, שראה מעשים של דין קשה שלא יכול העולם לסבל. אמר רבי יוסי, הברכה שלהם איפה היא? אמר רבי יצחק, שמעון לא ראוי לזה, שראה לו כמה מעשים רעים, ולוי שבא מצד הדין הקשה, וברכה לא תלויה בו, ואפילו כשבא משה לא תלה בו ברכתו, שכתוב (דברים לג) ברוך ה' חילו ופועל ידיו תרצה. תלוי בקדוש-ברוך-הוא.

תא חזי, כתיב, (תהלים קד) זה הים גדול ורחב ידיים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות. זה הים גדול, דא שכינתא דקיימא עליה דייעקב כד בעא לאסתלקא מעלמא. ורחב ידיים, דהא כל עלמא אמלי ואשתלים ואתצמצם תמן. שם רמש ואין מספר, דכמה מלאכי עלאי וקדישאי אשתכחו תמן. חיות קטנות עם גדולות, אלין אינון י"ב שבטין, בני דייעקב, דאשתכחו בהון בשלימו. חד אילה, וחד זאב, וחד ארי, וחד טלה. אמר רבי יצחק, אריה חד, וטלה חד, חד זאב, וחד גדי, וכן כלהו, לאשתכחא חיות קטנות עם גדולות.

תרגום לעברית

בא ראה, כתוב (תהלים קד) זה הים גדול ורחב ידיים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות. זה הים גדול - זו השכינה שעומדת על יעקב, כשרצה להסתלק מהעולם. ורחב ידיים - שהרי כל העולם מתמלא ונשלים ומצטמצם שם. שם רמש ואין מספר - שפמה מלאכים עליונים וקדושים נמצאו שם. חיות קטנות עם גדולות - אלו הם שנים עשר שבטים, בני יעקב שנמצאו בהם בשלמות, אחד אילה, ואחד זאב, ואחד ארי, ואחד טלה. אמר רבי יצחק, אריה אחד, וטלה אחד, אחד זאב, ואחד גדי, וכן כלם, להמצא חיות קטנות עם גדולות.

טקסט הזוהר

רבי יהודה אמר, כלהו שפיר. אבל יהודה אריה, שמעון שור, והא אוקמוה חברייא דהוו משגיחין דא לקבל דא, דא מימינא, ודא משמאלא. לתורא דעובדוי בישין, אמרו נצייר אקונין דאריה בקופטיה, ויסתכל בדא וידחל מניה, כה שמעון שור, יהודה אריה.

רבי יהודה אמר, הכל יפה, אבל יהודה אריה ושמעון שור, והרי פרשוה החברים שהיו משגיחים זה כנגד זה, זה מימין וזה משמאל. לשור שמעשיו רעים, אמרו נציר דמות של אריה ברפת שלו, ויסתכל בזה ויפחד ממנו. כך שמעון שור, יהודה אריה.

טקסט הזהיר

שמעון לא זכה לברכאן, אלא טפל ליה משה ביהודה. כתיב הכא (דברים לג) שמע ה' קול יהודה, וכתיב התם (בראשית כט) כי שמע ה' כי שנואה אנכי. אמר רבי יהודה, שמעון ולוי, אבוהון סליק לון למשה. אמר ליה רבי יוסי, מאי טעמא אבוהון סליק לון למשה. אמר ליה, אף אנו נסליק ליה לבוצינא קדישא עלאה.

תרגום לעברית

שמעון לא זכה לברכות, אלא הדביק אותו משה ליהודה. כתוב כאן (דברים לג) שמע ה' קול יהודה, וכתוב שם (בראשית כט) כי שמע ה' כי שנואה אנכי. אמר רבי יהודה, שמעון ולוי, אביהם העלם למשה. אמר לו רבי יוסי, מה הטעם אביהם העלם למשה? אמר לו, אף אנו נעלה למנוחה הקדושה העליונה.

טקסט הזהיר

אתו שאלו ליה לרבי שמעון. אמר, כמה חביבין מלין. אטפח בידוי ובכה, אמר מאן יגלי לך מהימנא קדישא, אסתלקת בחייה על בני נשא, אסתלקת במוותך, ואסתים דיוקנה. מפתחן דמארך אתמסרו בידך תדיר.

תרגום לעברית

באו ושאלו את רבי שמעון. אמר, כמה חביבים דברים אלו. טפח בידו ובכה. אמר, מי יגלה אותך נאמן הקדוש? התעלית בחייה על בני אדם, התעלית בפטירתך ונסתרה דמותך. מפתחות רבונה נמסרו בידך תמיד.

תא חזי, יַעֲקֹב הָיָה לִיָּה אַרְבַּע נָשִׁים, וְאוֹלִיד בָּנִין מִכָּלָהוּ,

תרגום לעברית

בא ראה, לַיַּעֲקֹב הָיוּ אַרְבַּע נָשִׁים, וְהוֹלִיד בָּנִים מִכָּלָן, וְהִתְעַלָּה [ונתקן] בְּנָשׁוֹתָיו. כְּשֶׁרָצָה יַעֲקֹב לְהִסְתַּלֵּק, עָמְדָה עָלָיו שְׂכִינָה. רָצָה לְבַרֵּךְ אֶת אֱלֹה וְלֹא יָכַל, מִלְּפָנֵי הַשְּׂכִינָה שֶׁפָּחַד. אָמַר, אֵיךְ אֶעֱשֶׂה, שְׁהָרִי שְׁנִיָּהֶם בָּאוּ מִצַּד הַדִּין הַקָּשָׁה? אִם אֲחֲזִיק בְּשְׂכִינָה - לֹא יָכֻלְתִּי, שְׁהָרִי הָיוּ לִי אַרְבַּע נָשִׁים וְנִתְקַנְתִּי בָהֶן, אֲלֹא אֶעֱלֶה אוֹתָן לְבַעַל הַבַּיִת, שְׁהָרִי [בו] הַבַּיִת עוֹמֵד בְּרִשּׁוֹתָו, וּמֵה שְׂרִירָצָה - יַעֲשֶׂה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.